

MOARTEA CULORILOR

Ruxana Zubcov

Mai intai se duse violetul...
Muri discret, fara sa lase nicio urma.
Indigoul muri lent
Sufletul sau transformandu-se
Intr-o ceata usoara...
Albastrul sovai mult
Daca sa moara sau
Sa mai pluteasca linistit o vreme...
Se hotari brusc si disparu intr-o clipa
Verdele nu reusi sa moara
Pur si simplu nu reusi sa moara
Nu atata vreme cat avea nuanta aceea proaspata, de
primavara
Dar nuanta cea proaspata imbatrani
Si el se duse alaturi de celelalte culori disparute.
Galbenul, o, galbenul acela stralucitor
nu ai fi putut crede ca va muri vreodata!
Si totusi pali incet, incet,
Si, intr-un tarziu, se inapoie in soare.
Orange-ul, pasional,
El, atat de plin de viata,
muri din dragoste.
Din prea fierbinte si prea puternica dragoste.
Rosu nu voia sa moara.
Numai promisiunea unei reintoarceri
Il facu sa plece
dar nu fara sa lase in urma lui urme lungi,
rosii.

Toate culorile au murit
Si au ajuns in Rai
Un Rai al culorilor
Unde totul era alb
Ca in orice Rai.
Alb proaspat, alb pur
Alb din care se nascura iarasi
Pe rand
Toate culorile

Rosul stralucitor
Si orange-ul fierbinte
Si galbenul auriu
Si verdele proaspat
Si...